НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 47-254-04-212
Дата 22 / 06 2022 г.

58
08

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 79, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям предложение за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване законопроект за изменение на Закона за държавния бюджет, No. 47-202-01-33.

1. Параграф 32 се изменя по следния начин:

§ 32 В **параграф No. 15** във вр. с ПЗР, пар. 2 от ЗДБ 2022 се създава точка..... със следния текст:

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица, в чл. 29, ал. 1 т. 2, се създава нова б. „г“:

б. „Г“: „доходи от упражняване на професия като адвокат.“

14.2. В т. 3 след думите „*свободна професия****“ се поставя запетая и се добавя текста: „****с изключение на професия като адвокат,****“.***

2. Досегашният последният **§ 32** става **§ 33.**

Вносител:

Петър Николаев Петров

М О Т И В И и аргументация

1. Предлаганите промени в ЗДДФЛ предвиждат самоосигуряващите се лица, упражняващи адвокатска професия, да бъдат подкрепени в трудната социално-кономическа криза с Ковид-19 и нейните последици, като получат право на по-висок размер на нормативно признати разходи за 2021г. и след това.

Това е справедливо, защото от всички свободни професии в България[1], адвокатите останаха практически едни от малцината без каквато и да било подкрепа от държавата! Това е така, защото:

1) Адвокатите, адвокатските сдружения и адвокатските дружества не са търговци и поради това не бяха включени в мерките за подкрепа за търговските дружества като 60/40, 80/20 и т.н.;
2) За периода на масови затваряния и ограничения (т.нар. лок-даун) през 2020г., когато съдилищата практически не функционираха и съдебните състави не заседаваха, адвокатите бяха лишени от дохода си от осъществяване на основната си, конституционно разписана функция по процесуално представителство;
3) Не на последно място, адвокатите неправилно и несправедливо са „приравнени“ по ставка от 25% нормативно признати разходи с лицата с доходи от извънтрудови правоотношения (т.е. за последните това се явява втори доход), като същевременно са длъжни да поддържат офис и да заплащат съпровождащите разходи – наем, ток, вода, отопление и др.; да имат застраховка ГО, да заплащат на абонамент за правно-информационни системи; да заплащат на адвокатски сътрудник и т.н.

2. Предлагането изравняване на ставката за нормативно признати разходи по ЗДДФЛ на 40% с доходите от упражняване на занаят, авторски възнаграждения, беритба на горски плодове, билки, гъби и др. считаме за справедливо, тъй като при адвокатите разходите за дейността дори са в по-голям размер от цитираните дейности, които понастоящем ползват ставка 40%. Това личи от следната проста сметка на база общ доход, генериран от всички ок. 13000 адвокати, работещи самостоятелно, в размер на 250млн. лв. годишно или около 1600лв. месечно (в таблицата не са включени разходи по ангажиране и на адвокатски сътрудник).

Реални месечни разходи	25% норм. признати	40% норм. признати
Наем офис – 400лв. Ток, вода, отопление – 250лв. Консумативи – хартия, тонер, амортизации техника – 150лв.;	400лв. 250лв. 150лв.	400лв. 250лв. 150лв.
Общо: 800лв.	Реални 800лв., признати – 280лв.	Реални 800лв., признати – 640лв.
Осигуровки: 480лв.	480лв.	
Остатъчен доход преди данъци: 1600-1280=320лв.	320лв.	

[1] За разлика от България, във Франция, Гърция, Германия и останалите страни от ЕС, а и не само, бяха предоставени месечни помощи за периодите на „затварянето“ в размер на от няколко стотин до няколко хиляди евро!

Данък и остатъчен доход след данък:	(1600 - (1600*0,25) – 480) *10% = 72лв. 248лв. остатък	(1600 – (1600*0,4)*10% = 48лв. 272лв. остатък

Или, евентуалният негативен ефект за фиска би бил в рамките на до 3,8млн. лв. годишно, които е напълно реалистично да се очаква да бъдат компенсирани от запазената дейност на много адвокати, които иначе биха прекратили работата си и биха потърсили компенсации за безработица.

3. Следва да се има предвид и факта, че е некоректно да се твърди, че на адвокатите е дадено право да формират дружества по Закона за адвокатурата и така да формират разходи на база финансови документи и да се облагат по ЗКПО. Това е така, защото преобладаващо адвокатите работят самостоятелно и доходите им не са толкова високи, че да могат да си позволят ангажирането и на счетоводител (плюс всички останали разходи по офис и сътрудник), който да води счетоводство, съгласно ЗСч., за да може да се ползва правото на приспадане на разходите на база финансови документи за тях.

Предварителна оценка на въздействието на законопроекта

Предварителната оценка на въздействието за настоящия законопроект е положителна, тъй като се очаква да подпомогне самоосигуряващите се лица, упражняващи адвокатска професия, като най-уязвената част от малкия бизнес в тези трудни пандемични времена и новата вълна на „омикрон“.

Заинтересовани групи се явяват лицата, упражняващи самостоятелно адвокатска професия и облагани по реда на ЗДДФЛ. При тях следва по-справедливо и по-близо да се отчитат разходите за заплащане на енергоносители, наеми, консумативи и др. за канторите и офисите, в които упражняват дейността си. Това е така, защото те не могат да отчитат разходите си на база финансови документи, а са ограничени от процента „нормативно признати разходи“ – т.е. дори да имат действителни разходи значително над 25% от приходите от дейността си, те могат да приспаднат не повече от 25 на сто като разход.

Допълнителни и/или извънредни разходи за бизнеса и администрацията също не се очакват, а евентуалното намаляване на приходите за фиска ще бъде в разумни граници и дори е възможно да бъде компенсирано, предвид съхраняването на дейността на много адвокати, които иначе биха били принудени да спрат дейността си и по този начин биха произтекли негативни ефекти за бюджета – нужда да се плащат обезщетения за безработица, пропуснати ползи от несъбран данък върху доходите и т.н. В този смисъл могат да се очакват редица положителни последици.

Следва да се има предвид, че само за 1г. имаме на 1000 души или близо 8% от адвокатите в страната са спряли дейността си.

Необходимостта от тази законодателна инициатива е очевидна –

най-малкото е некоректно, нормативно признатите разходи за самостоятелно практивкуващите адвокати да са приравнени на тези на хората с възнаграждения по извънтрудови доходи (т.е. налице е и друг, основен доход). Очевидно е, че за упражняване на

свободна професия като адвокат е необходима подръжката на кантора, офис или друго работно място, където да могат да бъдат посрещани и обслужвани клиенти, което влече със себе си доста сериозни разходи, особено при нарасналите цени на енергоносителите. Докато възнаграждения по граждански договор дадено лице може да получава и за свършената от работното си място по трудов договор и/или от дома си работа.

Допълнителната административна тежест и структурни промени няма да има.

Въздействие върху нормативната база: Законопроектът не изисква други законодателни промени.

Вносител:

Петър Николаев Петров